

Driemaandelijks

DE ONTMIJNER

Tijdschrift

van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUREN
P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

EMILE ZOLALAAN, 30 - SCHAARBEEK
Tel. : 16.00.73

Twaalfde jaargang - n° 3

September 1958

Onze Algemene Vergadering van 15 Juni 1958 gehouden te Brussel 2 (Laken)

Zoals we reeds in het Meinummer van dit jaar meldden, had onze Beheerraad beslist de jaarlijkse algemene vergadering te Laken te beleggen, om aan onze vrienden Ontmijners toe te laten, bij hun bezoek aan Brussel, op de gemakkelijkste manier de tentoonstelling te bereiken.

Het lokaal, dat te dien einde werd uitgekozen, is de achterzaal van het café « Les mille colonnes », gelegen Emile Wautersstraat, op enkele meter van de Beneluxpoort.

Deze zaal is een duivenlokaal, waar de duifjes, opgesloten in min of meer bedekte duivenmanden, nu en dan door hun gekir de toespraak van onze algemene Voorzitter, Generaal SEVRIN, scandeerden.

Onze gelukwensen aan kameraad Bertrand, die de zaal voor de gelegenheid op een gezellige manier wist op te smukken.

De Beheerraad werd voorgezeten door Generaal SEVRIN, omringd door Kolonel Linden, de Majors Samyn, Bonmariage, Dautel ; de Kommandanten George en Merckx ; Kapitein Cogneau en de kameraden Linotte, Baents en Vancleven.

Aalmoezenier Jacquemin nam insgelijks plaats aan de tafel van de Beheerraad.

De vergadering werd geopend met de toespraak van Generaal SEVRIN.

Toespraak van Generaal Sevrin

Dames, Heren, beste Vrienden,

Op deze derde algemene vergadering van onze Verbroedering vinden we weer eens elkaar terug om gezellig samen te zijn en tevens onze verschillende meningen en indrukken weer te geven.

Bij het begin van deze vergadering past het dat we eerst en vooral aan onze lieve Doden denken. Gezien speciale omstandigheden was het ons onmogelijk een plechtige dienst te hunner nagedachtenis te laten opdragen. Weest ervan overtuigd dat deze plechtigheid bij uitzondering niet doorging en dat we, van volgend jaar af, deze trouwe traditie, die zo door onze leden gewaardeerd wordt, zullen hervatten.

We hebben in uw aller naam bloemen neergelegd op het graf van de meest betreude onder hen, Major René Porrewijck, die zolang de gevierde en geëerde overste was, waaraan we de beste herinnering bewaren.

Ik stel voor een minuut stilte te bewaren ter nagedachtenis van onze Doden.

We betreuen ten eerste de gedwongen afwezigheid van onze trouwe en machtige vriend, dhr volksvertegenwoordiger DE GROOTE, burgemeester van Houthulst, alsook deze van onze vrienden DIEU en SAMYN. Hun gezondheidstoestand belet hen onder ons te zijn en we vormen de beste wensen voor hun spoedig en volledig herstel.

Ook moet ik Dr PRIGNON en Kommandant VANDERYDT verontschuldigen, die wegens persoonlijke aangelegenheden onmogelijk konden hier zijn.

We hadden onze Engelse vrienden van het Bomb Disposal Branch te dezer gelegenheid uitgenodigd om naar België te komen. De Voorzitter van deze vereniging liet ons weten dat hieraan spijtig genoeg voor het ogenblik geen gevolg kon gegeven worden. We betreuren zulks ten zeerste en hopen dat we onze vrienden bij een andere gelegenheid in ons midden zullen mogen begroeten.

Kolonel POSSCHELLE kon zijnerzijds onmogelijk vandaag aanwezig zijn. Ik had gaarne hulde gebracht aan uw oud korpsverste, die tijdens zijn kort bevelheberschap van de SEDEE zich een wilskrachtig en begripend overste heeft getoond.

Hij wist zijn mannen flink te leiden en hield de schone traditie van de Ontmijnerseenheden hoog. We danken hem omdat hij in diezelfde eenheden de sereniteit wist terug te brengen, die zo onontbeerlijk is voor een werk vol gevaar.

Ik heet zijn opvolger, Majoor DAUTEL, hartelijk welkom. Hij is geen nieuweling in het vak, vermits hij tot de onzen behoorde in de Luxemburgse eenheden gedurende de heldhaftige periode van de ontminning.

Ik ben er zeker van dat hij alras de toenmalige geest heeft weergevonden en dat hij onze faam zal hoog houden door de mannen met hart en ziel te leiden.

Het nuttige aan het aangename parend heeft uw beheerraad besloten onze algemene vergadering te plaatsen in het teken van de Tentoonstelling 1958. Om deze redenen werd het plan om te Anderlecht samen te komen en de vergadering te organiseren volgens de gewone traditie, opgegeven.

We hebben besloten samen te komen in een lokaal, gelegen in de onmiddellijke omgeving van de tentoonstelling. Er zal U slechts de nodige tijd gevraagd worden om U te kunnen zeggen, wat U dient te weten. Daarna krijgt ieder aanwezige een toegangkaart tot de Tentoonstelling, waar U de dag kunt doorbrengen in een zeer aangename en leerrijke atmosfeer.

We hopen dat we aldus uw wensen hebben bevredigd, door U een ontspanning te verschaffen, die nog lang in uw geheugen zal blijven.

De afdelingen van het SEDEE hebben voor het ogenblik hun, laat ons hopen, definitieve vorm in vrede aangenomen. Het werk gaat verder, vermits men elke dag nog tuigen aantreft, waarvan sommige practisch nog gevaarlijker zijn geworden, omdat ze zolang in de grond of in het water hebben gelegen. De veiligheidsklep kan zoek zijn; deoxydatie van het metaal, de vorming van picrinezuur-zout, het verdwijnen van de stabiliteit van de poeders en slaghoeden, dat alles vormt nieuw gevaar, nog verraderlijker dan bij nieuwe ontploffingstuigen.

Gelukkig had de grote ondervinding van de gegradeerden en artificiers, alsook de verdubbeide waakzaamheid van allen, tot gevolg dat we dit jaar geen enkel ongeval hadden te betreuren. Ik feliciteer hiervoor dus gans het personeel en hoop dat het in de toekomst aldus moge voortgaan.

Ik ben er des te gelukkiger om, daar U voorzeker weet dat men, bij het laatste ongeval in Limburg, een zeer zware verantwoordelijkheid op de rug van sommige onzer gegradeerden heeft willen schuiven.

Wanneer we voor het groot werk stonden, wanneer het grondgebied in een uiterst vlug tempo diende gezuiverd te worden, heeft niemand er aan gedacht speciale en tendentieuze onderzoeken in te stellen.

Gelukkig, en met reden trouwens, liep deze zaak op een vrijspraak uit voor de krijgsraad.

Maar toch dienen we hieruit de nodige gevolgtrekking te maken: meer dan ooit verdubbelen we onze waakzaamheid.

Kameraden, die nog in dienst zijt, vergeet dit nooit.

We hebben dit jaar met vreugde vastgesteld dat een merkbare verbetering zich voordoet in het domein der studies van onze wezen.

Dank zij onze herhaalde oproepen hebben de weduwen en de voogden eindelijk gereageerd en de aanvraag tot het bekomen van studietoelagen ingediend. De dienst is nu goed ingericht en de rechtgebenden krijgen vlug voldoening.

Maar zo al de wezen recht hebben op studiekosten (kostgeld bv.), toch blijft de toekenning van de toelagen onderworpen aan de familieinkomsten.

Indien deze inkomsten het vastgesteld plafond voor een bepaalde studietak overtreffen, wordt de toelage niet uitgekeerd.

Een voorbeeld zal U dat klaarder laten inzien.

De Regering heeft geoordeeld dat een som van 75.000 fr. nodig is voor een familie, waarvan een kind het middelbaar onderwijs volgt. Men maakt een staat op van de inkomsten dezer familie (pensioen, kindertoelagen, renten, lonen, het loon van de reeds werkende kinderen inbegrepen). Indien deze inkomsten het vastgesteld plafond overtreffen, wordt de studietoelage niet toegekend.

Veronderstellen we dat deze inkomsten globaal 73.000 fr belopen: 36.000 fr pensioen van oorlogsweduwe, 24.000 fr overlevingspensioen, 13.000 fr kindertoelagen. In dit geval heeft de weduwe nog recht op 2.000 fr. Maar indien ze een kind heeft, dat werkt en slechts 100 fr per week verdient, hetzij ongeveer 5.000 fr, zijn haar inkomsten hoger dan het plafond en heeft ze geen recht meer op de studietoelagen.

Ik stel er nochtans prijs op U te zeggen dat de Verbodering steeds bereid is met de grootste welwillendheid de speciale gevallen te onderzoeken,

waarin de inkomsten onvoldoende zouden blijken. Desgevallend zou ze het tekort met eigen middelen aanvullen.

Verleden jaar, op dit tijdstip, koesterden we de hoop dat de tijd, bij de Ontmijning doorgebracht tot in juni 1949, dubbel zou tellen voor het pensioen van de ontmiijners. We hebben deze belangrijke kwestie van zeer dichtbij gevoigd. Op ons voorstel werd een motie in die zin ingediend door het C.E.S.A.C. We zijn in contact geweest met het Kabinet van de Minister van Landsverdediging en met de verslaggever van het ontwerp voor de Kamers. De verslaggever zelf legde een amendement neer bij het ontwerp ten voordele van onze ontmiijners. Desniettemin bekwamen we geen voldoening.

Moet men hieruit besluiten dat men meende dat de ontmiijners dit voordeel niet verdienden? Ik geloof zulks niet, want de ontmiijners van 1940, (krijgsgevangenen te Antwerpen, Hasselt, Namen, Brussel en Westrozebeke) alsook zij, die werkten onder het bevel van Majoor SAMYN aan het herstel van het Land, hebben voldoening bekomen.

Voor de ontmiijners van de afdelingen Antwerpen en Brabant heeft Majoor SAMYN reeds de nodige verklaringen afgeleverd om de matricule te volledigen. Een eenvoudige verklaring van indiensttreding volstaat niet. Men moet een attestatie hebben, waarop vermeld staat dat de belanghebbende « werkelijk ontmiijnd heeft ».

Onze vroegere beheerder LALLEMAND Marcel doet voor het ogenblik het nodige voor enkele vrienden van de afdeling Luik.

Ook de Verbroedering van het 3° Geniekorps heeft een bericht gepubliceerd in zijn bulletin. Hopen we dat de krijgsgevangenen van 1940, die tot dit regiment behoorden en te Hasselt werden geïnterneerd, ook voldoening krijgen.

Generaal BEAUPAIN, die bij iedere gelegenheid de ontmiijners van het C.E.S.A.C. verdedigt, is onlangs nog te onzen voordele tussengekomen.

Ik dank Hem hiervoor in het openbaar, zelfs moest zijn nederigheid daaronder lijden.

(toejuichingen)

We zijn er niet in geslaagd voor allen voldoening te bekomen, omdat te veel amendementen met een eerder electoraal en demagogisch karakter werden neergelegd. Het was gemakkelijker ze in blok te verwerpen.

Maar we geven ons nog niet gewonnen en zullen de wapens niet neerleggen alvorens voldoening te hebben bekomen.

Voor het ogenblik tellen voor ons, zoals voor al de oudstrijders, de diensten dubbel tot op 30-9-45.

Bij het einde van de vorige zitting hebben de Kamers in alle haast een reeks ontwerpen gestemd:

— Cumul van een pensioen met een wedde van de Staat, de Provincie, enz;

— Dubbele tijd voor een anciënniteitspensioen;

— Overlevingspensioen voor de weduwen, hertrouwd met een gepensioneerde;

— Krijgsgevangene- en strijderstreep.

Spijtig genoeg komen voor de rechten op deze laatste alleen de achttien dagen en de tijd bij de Belgische strijdkrachten in Engeland doorgebracht, in aanmerking.

Anderzijds werd voorzien dat de weduwe, getrouwd na het schadelijk feit, van nu af recht zal hebben op een pensioen als oorlogsweduwe, indien het huwelijk werd aangegaan binnen de vijf jaar na het ongeval.

Dus zal een ontmiijner, ongehuwd, en gewond bij het ontmiijnen op gelijk welke datum, zelfs nu nog, aan zijn vrouw een pensioen van oorlogsweduwe acnteriaten, op voorwaarde nochtans dat het overlijden te wijten is aan het schadelijk feit.

Men heeft het statuut van de strijders in Groot Britannie reeds neergelegd. Het statuut van de strijders 40-45, dat bestudeerd werd sedert 1947, wacht nog op zijn verwezenlijking. Dit ontwerp is verschenen in « *Eerst België* ».

Dank zij de bemoeiingen van uw beheerraad wordt U als strijders beschouwd tot op 15-9-49. Dit ontwerp werd door al de groeperingen van oudstrijders aanvaard, ook door het C.E.S.A.C. Daarna werd het voorgelegd aan de Regering, die jammer genoeg de tijd niet vond om het te behandelen.

Dit voorstel betekent voor ons een zeer groot belang, want indien we voldoening krijgen, zullen we des te gemakkelijker de dubbele berekening van het pensioen bekomen, die zo voordelig is voor de ontmiijner, die op latere leeftijd in dienst is getreden.

Een nieuwe termijn voor het toekennen van de strijderskaart 40-45 zal vastgesteld worden. Deze periode zal echter van korte duur zijn.

Zij, die tot op heden hun kaart niet ontvingen, moeten dus van nu af reeds hun dossier in gereedheid brengen. We raden ten eerste aan dat deze aanvragen rechtstreeks door de plaatselijke afdelingen zouden gedaan worden.

Andere eisen zijn nog hangend, nl. wat de eervolle onderscheidingen betreft. We zijn er mee bezig, maar het niet bestaan van een strijdersstatuut blijft een struikelsteen.

En nu moet ik U nog een dringende oproep doen. Het innen der bijdragen is altijd een ondankbare en moeilijke taak. Stel niet uit en stort uw bijdrage op onze postrekening.

We vragen aan de leiders van de provinciale afdelingen dat ze alles in het werk stellen om onze effectieven op peil te houden, want het leven van onze Verbroedering hangt er van af.

We hebben het bedrag van de jaarlijkse bijdrage in ieders bereik gelaten. Zelfs indien een lid zich voor het ogenblik in moeilijkheden bevindt, kan hij zijn kaart gratis toegezonden krijgen.

Denk aan de talrijke voordelen, die uw inschrijvingen bij de Verbroedering voor U en de uwen meebrengt.

Denk ni. aan de vergoeding bij overlijden, die we voor U hebben ingesteld ; blijf dus in regel opdat deze vergoeding aan uw weduwe niet zou geweigerd worden. We weten bij ondervinding dat die vergoeding op dat droevig ogenblik welkom is.

Vergeeten we de eerbied en de trouw tegenover onze doden niet. Een onzer bulletins heeft U de belevaarten gemeld, die naar onze verschillende gedenktekens plaats vonden.

Ons bulletin wordt U nu regelmatig ieder trimester bezorgd, dank zij de toewijding van onze beste vriend, Majoor BONMARIAGE, die ik hiervoor van harte gelukwens en dank.

Zoals ieder jaar zullen we aan onze Doden een gepaste vrome hulde brengen, omdat we hen, die vielen opdat wij als broeders in vrede zouden leven, eeuwig dankbaar zijn.

Broeders, broederlijkheid, Verbroedering. In wezen zelf is onze Verbroedering een groepering van broeders, die elkaar gekend hebben en gewaardeerd op de mijnevelden. Ze hebben elkaar geholpen en gesteund op het ogenblik van het gevaar, op de goede en slechte ogenblikken, tijdens de hardste opdrachten.

We zijn echte vrienden, echte wapenbroeders geworden. Welnu men houdt veel van een echte vriend en de Verbroedering biedt U de gelegenheid om uw contact te onderhouden, om U de goede en kwade ogenblikken, die U samen hebt doorgebracht, te herinneren.

Dat is een der schoonste doelstellingen van onze Verbroedering.

Help ons deze laatste verwezenlijken. Maak onze Verbroedering sterk en blijf trouw aan uw groepering, DE VERBROEDERING VAN DE ONTMIJNERS VAN BELGIE.

Gij waart fier op uw badge.

Wees nu fier op uw Verbroedering.

(Een lange ovatie begroet het einde van de toespraak van Generaal SEVRIN.

Verslag van de Schatbewaarder

De secretaris-schatbewaarder Baents maakt de balans op van de financiële activiteit gedurende het verlopen dienstjaar. Dit verslag wordt zonder bespreking aangenomen.

Verslag van de commissarissen-verificateurs Ontlasting aan de beheerders

Het verslag van de commissarissen-verificateurs en de ontlasting aan de beheerders worden met algemene stemmen aangenomen.

Statutaire Verkiezingen

De hiernavermelde uittredende en herkiesbare beheerders worden bij eenparigheid van stemmen in hun ambt bevestigd : Bertand - Bonmariage - Cogneau - Deheeger - George - Pierreuse - Samyn en Vanderrick, alsook de commissarissen Itters en Masset.

Bijdrage voor 1959

De bijdrage voor 1959 blijft vastgesteld op 40 fr.

Allerlei

Kameraad Bulaert van de Afdeling West-Vlaanderen beklagt zich over zijn gering pensioen. Secretaris Baents antwoordt hem dat de heraanpassing van de pensioenen voor 't ogenblik wordt aangevat, rekening houdend met de anciënniteitsvergoedingen wegens dienst bij de ontmijsning. Wat zijn persoonlijk geval betreft, verwijst hij hem naar het artikel over de pensioenen, verschenen in het bulletin van Mei 1958.

★

Kameraad Vancleven van de afdeling Oost-Vlaanderen komt terug op de kwestie van de strijderskaart. Zoals generaal Sevrin in zijn toespraak zegde, zal het nodige te gepasten tijde worden gedaan.

Bij het einde der vergadering wordt onze altijd meer en meer liefvallige Juffrouw Sevrin, in naam van de Ontmijners, door majoor Bonmariage in de bloemen gezet. Daarna wordt medegedeeld dat de toegangskarten voor de Wereldtentoonstelling aan al de aanwezige leden, hun vrouw en kinderen inbegrepen, zullen uitgedeeld worden. Onnodig te vermelden dat deze mededeling hartelijk werd onthaald. Het uitreiken der kaartjes wordt gedaan door onze kameraden George en Baents.

De algemene vergadering 1958 nam een einde rond 11 uur 45.

Onze Beheerraad

Onze beheerraad kwam regelmatig maandelijks samen onder voorzitterschap van Generaal SEVRIN. Waren telkens aanwezig : de majoors Samyn en Bonmariage . de Kommandanten Merckx en George; Kapitein Cogneau; Dokter Prignon; de kameraden Linotte, Baents, Itters, Bertrand, Vancleven en Pierreuse.

Allerhande kwesties werden besproken : de anciënniteitsvergoedingen, de eervolle onderscheidingen; de toestand van onze weduwen en wezen; de aan deze laatsten verleende tussenkomsten ; de Algemene vergadering van 1958 ; het Sint Niklaasfeest, enz...

Eindelijk werd besloten, om al de leden van de beheerraad toe te laten op de vergaderingen aanwezig te zijn, een dezer op de eerste Zondag van het trimester te beleggen om 10 uur 30' in de maatschappelijke zetel, U.F.A.C., Regentiest. te Brussel.

AFDELING BRABANT.

De afdeling Brabant houdt steeds haar maandelijke vergaderingen in het lokaal « Les Brasseurs », Kleine Boterstraat. Echte broederlijkheid heerst er onder al de aanwezigen en steeds vliegt de tijd voorbij. We zijn overtuigd dat de tijdelijke achterblijvers gaarne iedere laatste woensdag van de maand zullen terugkeren. Aldus wordt de hartelijke atmosfeer, die in de afdeling Brabant heerst, versterkt.

DAMESCOMITE.

Het damescomité van de afdeling Brabant hernam zijn werkzaamheden. Zijn essentieel doel : het Sint Niklaasfeest van 1958 voor de kinderen van de kameraden der afdelingen Brabant en Namen. Onze dank en beste gelukwensen aan de Voorzitster, onze lieve Meter Juffrouw SEVRIN, alsook aan haar medewerksters, de dames : GEORGE, BONMARIAGE, GUILLAUME, ITTERS, LINDEN, TIELEMANS en VANDEN EYNDE.

DAG VAN DE GENIE.

De dag van de Genie heeft plaats gehad op Zondag 5 oktober jl.

AFDELING OOST-VLAANDEREN.

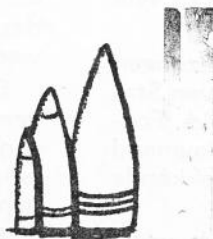
Het bulletin van Mei 1958 maakte melding van de feestavond, op 8-2-58 in de feestzaal van U.F.A.C. Gent belegd. Hierover zal verslag uitgebracht worden in ons volgend nummer.

De Verboderingen van de Ontmijners en van de Genie hebben in de zaal van het U.F.A.C. te Gent een zeer geslaagd feest georganiseerd.

Dhh. Leys en Vancleven bedankten beurtelings in het Frans en in het Nederlands Generaal TEMPERMAN en Kolonel Terlin voor hun aanwezigheid.

Na voorzitter Debacker verontschuldigd te hebben, heetten ze al de aanwezigen hartelijk welkom. Hulde werd gebracht aan de edelmoedige personen, die het organiseren van een prachtige tombola mogelijk maakten en tevens zorgden voor de kas van de afdeling. Mw HAEMERLINCK is nog steeds de kampioene in het rondhalen en verdient bijgevolg een speciale vermelding. Ook M. DE MARTELAERE, M. VAN DE VELDE en M. WIICKAERT, verantwoordelijke voor de tombola, toonden zich zeer actief. Dhh. VAN BALLAER en DESMET, administratieve directeurs, alsook kameraad VAN DE VEEGAETE, feestdirecteur, werden niet vergeten. Deze laatste toonde zijn talenten, niet alleen bij de voorstelling van de artisten, maar ook als bezieler van de ganse avond. Het hoogtepunt van de avond was de tombola. Iedereen was zeer tevreden, want 40% van hen, die loterijbriefjes hadden gekocht, mochten met waardevolle prijzen naar huis gaan.

De avond werd besloten met een zeer gezellig bal. Iedereen amuseerde zich, niemand bemerkte dat het reeds laat werd. Ook nam het bal een einde... in de vroege morgen.

Huldeplechtigheid aan het Nationaal Gedenkteken van de Ontmijners te Stavelot

Verleden jaar mocht men de hulde aan ons nationaal gedenkteken te Stavelot als zeer geslaagd beschouwen. Dit jaar echter verliep diezelfde plechtigheid in een zeer luisterrijke en waardige atmosfeer.

Aldus werd de « Nationale Dag van de Ontmijners » door het weekblad van Stavelot « L'Annonce » in zijn nummer van 27 Juli jl. betiteld. Ziehier wat het blad verklaarde : « De inwoners van Stavelot weten wat ze aan de ontmiijners zijn verschuldigd. Door hun heldhaftige houding hebben de soldaten van de ontmiijningsdiensten onze ganse Ardennen vrijgemaakt van de moorddadige vernielingstuigen, waardoor deze streek onveilig werd gemaakt. De ontmiijners hebben onze veiligheid gewaarborgd, dus hebben ze recht op onze erkentelijkheid ».

De gemeente Stavelot wilde dat, ter gelegenheid van de Nationale feestdag, een plechtige hulde zou gebracht worden aan de Ontmijners.

Rond 10 uur 15' kwamen Kommandant DEMESTRE en zijn 94 muzikanten van de Franse koloniale Infanterie van Rueil Malmaison, op de stationsplaats aan. Voorafgegaan van de locale politie, die de orde dienst nauwgezet verzekerde, trokken de Franse muzikanten onder het spelen van militaire marsen, naar het Stadhuis van Stavelot, waar ze, in aanwezigheid van een dichte menigte, werden opgewacht door de plaatselijke overheden, de officieren van het ontmiijnerskorps, de oudstrijders en talrijke personaliteiten van de stad.

Onder de militaire en burgerlijke personaliteiten vermelden we : dokter Prignon, voorzitter van de Luikse Ontmijnersverbroedering, majoor Bonmariage, de kommandanten Vanderijdt, George en Dohet ; dhr rechter P. David ; Mevr. Beauvoix, dhh. Blockman, Dussart, Huysmans en Jos. Lallemand, gemeenteraadsleden ; P. Daisomont, voorzitter van het Eenheidsfront van de Oudstrijders, enz... enz...

Rond 10 u. 45' verliet de officiële stoet het stadhuis. Deze bestond uit : de plaatselijke politie, de vaandels van de verenigingen van Stavelot, de Franse militaire muziekkapel, de onderofficieren en soldaten van het Ontmiijnerskorps, de oudstrijders en vele personaliteiten uit de stad.

Te 11 uur werd een plechtig TE DEUM gezongen in de kerk door E.H. Mossay, pastoor-deken van Stavelot, bijgestaan door de Eerw. Heren David, Focroule, Piron, Micha en Maréchal. Dhr. Raymond Micha voerde met veel talent een indrukwekkende Brabançonne uit.

Daarna trokken de personaliteiten, steeds voorafgegaan van het Frans muziekkorps, naar het Park. Bloemen werden aan de voet van het dodengedenk-

teken neergelegd door dhh. Daisomont, Kommandant Dohet en Jos. Blockman.

Ter gelegenheid van de honderste verjaring van de geboorte van Generaal Jacques de Dixmude, werden ook aan zijn monument bloemen neergelegd door Dh. P. Monville en Majoor Bonmariage.

De aanwezigen begaven zich daarna naar het Nationaal Gedenkteken van de Ontmijners aan de Groendreef.

Dhr Prignon herinnerde in zijn rede aan het prachtig werk van de Ontmijners, wier zelfverloochening en dienstvaardigheid hij in het licht steld. De Ontmijners hebben hun leven voor het Vaderland veil gehad. De honderd namen op het monument gebeiteld, zijn er de getuigen van.

Het gedenkteken werd door dhr Prignon met bloemen versierd in naam van de Verbroedering, door dhr. Jos Blockman in naam van de stad, door dhr. P. Monville namens de Oudstrijders, en door dhr Jos. Tombeux in naam van het plaatselijk comité voor Vreemdelingenverkeer.

Nadat hij Generaal SEVRIN, door familieaangelegenheden weerhouden, had verontschuldigd, dankte dhr Prignon de stad Stavelot voor de zorg, die wordt besteed aan het onderhoud van het nationaal Monument der Ontmijners.

Terwijl de overheden ingetogen vóór het monument vertoefden, speelde de Franse muziekkapel op een perfecte wijze achtereenvolgens de Last Post, het Vaderlands Lied en de Marseillaise.

Daarna had een receptie plaats, aangeboden door de Erevoorzitter van de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer, Ridder David. Deze ging door in de Kapittelzaal. Drie redevoeringen werden hier uitgesproken : Dhr Voorzitter van de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer sprak in naam van de stad Stavelot en wenste de Ontmijners, die zulke ontzaglijke diensten bewezen aan het Land, hartelijk welkom ; dhr Daisomont bracht de hartelijke broedergroet van de oudstrijders 14-18 en 40-45 aan de Ontmijners, die hun leven voor België in gevaar stelden. Kommandant Dohet dankte de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer voor de organisatie van deze prachtige dag ter ere van de Ontmijners en wenste haar veel heil toe.

De erewijn werd gedronken en hierna bracht men een bezoek aan de kapittelzaal en aan de kelders van de abdij. Dhr Galle, afgevaardigde van de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer, gaf hierbij de gepaste uitleg.

Rond 13 uur 15' werden de ontmiijners en hun gastheren uitgenodigd op een noenmaal in de herberg « Au vieux Stavelot ». De atmosfeer was er

zeer hartelijk. Kommandant Dohet bedankte een laatste maal de organisators van deze heerlijke dag en daarna gingen allen heel tevreden uiteen. De schone uurtjes, die de aanwezigen hadden beleefd dank zij het comité voor Vreemdelingenverkeer, zullen nog lang in hun geheugen blijven.

De afvaardiging van het SEDEE/Luik bestond uit adjudant REUL, sergeant Davis, de korporaals Dans, Tahir, Loncelle, Mulders, Lardinois, Luts, Wagener en korp. chauffeur Vanhauw.

De afdeling Luik was vertegenwoordigd door dr Prignon, Kommandant en Mevr. Dohet, Kommandant en Mevr. Vanderijdt, Dhr Bouwmeester en Mw Linotte, dhr en Mw Joris, dhr en Mw Sadin, dhr en Mw Verdin, dhr Jennekens, dhr Haegdorens; de sectie Brabant had afgevaardigd: Majoor en Mw Bonmariage, Kommandant George en de dynamische secretaresse van de vrouwelijke afdeling van Brabant, Mw George; Oost-Vlaanderen was vertegenwoordigd door de sympathieke kameraad Vancleven en zijn dame.

Hadden zich verontschuldigd: majoor Dautel, kommandant van het SEDEE; dhr en Mw Rainotte, kapitein en Mw Cogneau, adjudant en Mw Crabbeels, de korporaals Houge, Munten, Peters, Spits, Vaes, Guillitire en dhr Nelis.

Onnodig te vermelden dat de afwezigheid van onze algemene voorzitter, Generaal Sevrin en van onze liefvallige Meter Juffrouw Sevrin door allen ten zeerste betreurd en aangevoeld werd.

Langs deze weg feliciteren we van harte kommandant Dohet voor de perfecte organisatie van deze dag en vergeten we insgelijks zijn achtbare dame niet, die hem in zijn taak zo goed heeft ter zijde gestaan.

NECROLOGIE

We melden met spijt het overlijden van oud-ontmijner, Vandevelde Gustaaf, van de afdeling Oost-Vlaanderen. Voorzitter Debacker en een afvaardiging met vaandel, vergezelden hun kameraad naar zijn laatste rustplaats op 28 Mei 1958.

We hebben met droefheid de volgende sterfgevallen vernomen:

de vader van sergeant Goethals;
de moeder van kommandant Deheeger;
de schoonvader van adjudant Vandekerkhove;
de moeder van adjudant Bertrand.

Onze kameraden-ontmijners, alsook hun beproefde families, bieden we de verzekering van onze warme sympathie en van ons rechtzinnig rouwbeklag aan.

Vriend Ontmijner!

Zijt U niet getroffen geweest door de warme oproep, die onze algemene voorzitter, Generaal SEVRIN, tot U richtte in verband met de betaling der bijdragen, die men soms zo moeilijk kan vastkrijgen?

Zo gij ook in gebreke zijt gebleven, doe dan nog vandaag uw betaling. Indien U zich niet rechtstreeks tot uw afdeling kunt wenden, stort dan de kleine som van 40 fr. op postrekening 7537.94 van de Verbroedering der Ontmijners van België Sint Jansstraat, 30, Tervuren.

We hebben reeds voldoening bekomen in vele zaken, maar nog andere kwesties dienen spoedig opgelost.

Daarom is het noodzakelijk dat we allen ons scharen rond het vaandel van onze schone Verbroedering.

Ik weet dat ge onze oproep welwillend zult beantwoorden en zeg U bij voorbaat:

HARTELIJK DANK!

De Plechtigheden van 21 Juli te Blankenberge, te De Panne en te Gent.

Zoals te Stavelot aan ons Nationaal Monument, hadden te Blankenberge, te De Panne en te Gent plechtigheden plaats ter nagedachtenis van onze dierbare doden.

TE BLANKENBERGE.

Majoor Samyn, vergezeld van een afvaardiging met vaandel van West-Vlaanderen, werd op het stadhuis ontvangen en begaf zich daarna naar de kerk om het plechtig Te Deum bij te wonen.

Na de kerkelijke plechtigheid werden, in aanwezigheid van dhh. Burgemeester en stadssecretaris, bloemen neergelegd aan het Dodengedenkteken.

TE DE PANNE.

Te De Panne had 's namiddags een gelijkaardige plechtigheid plaats. Majoor Samyn, altijd vergezeld van een delegatie met vaandel, ging eveneens bloemen neerleggen, in aanwezigheid van dhr Burgemeester, enkele schepenen en dhr politiecommissaris.

Onder de aanwezige ontmijners bemerkte men onze kameraad, adjudant Cuveele.

TE GENT.

Een afvaardiging met vaandel, onder geleide van adjudant Desmet, legde bloemen neer bij de herdenkingsplaat aan de Ontmijnersstraat.

Deze plechtigheden, groot door hun eenvoud, maakten op al de aanwezigen een diepe indruk.

Bij onze Ontmijners

VERSTROOID

Op 15 Juni, dag van onze algemene vergadering, hebben enkele ontmijners te vergeefs de opening van onze vergadering afgewacht in het café « de la Colonne » ergens in de nabijheid van de Emile Bockstaelplaats. Enkele glazen bier hadden hen voorzeker de notie van tijd doen verliezen, want rond 13 uur pas gaven ze zich rekenschap van het feit dat ze zich « waarschijnlijk » vergist hadden.

« Een volgende keer doen we het beter, zegden ze ! »

★

Op de Nationale dag van de Ontmijners te Stavelot heeft een onzer sympathiekste kameraden zijn vrouw verloren, niets anders dan dat ! De kwestie was des te tragischer, daar men zich op dat ogenblik in de oude abdij van Stavelot bevond, waar sommige vergetelheden bijzonder te vrezen zijn.

Na lang zoeken werd de voortvluchtige echtgenote eindelijk weergevonden. Totaal in beslag genomen door de militaire deuntjes van de Franse muziekkapel, was ze de 94 muzikanten van de koloniale infanterie gevolgd.....

ANDEREN VERTELLEN...

Tijdens de veldtocht in Korea, bij een aanval der Noord-Koreanen.

Een soldaat schiet op de aanvallers, zonder een enkele te raken.

Een soldaat-brankardier, die zich aan zijn zijde bevindt, zegt hem :

— Ge schiet als een lomperik !

Daarop neemt hij het geweer af en in een oogwenk liggen vier vijanden neergekogeld.

— Zo moet ge schieten, zegt hij, terwijl hij het geweer aan zijn makker teruggeeft.

— Neen, vriend, antwoordt de andere. Houd het geweer, ge bedient er U beter van dan ik !

En meewarig schudt de brankardier het hoofd :

— Ik mag niet. Ik heb hiertegen gewetensbezwaren.

★

Wanneer Dubois op een avond thuis komt vliegt zijn vijfjarige jongen Jules hem in de armen en huilt :

— Papa, daar zit een spook in de kleerkast.

— Toe, toe, jongen, spoken bestaan immers niet.

En om het jongentje gerust te stellen, brengt vader hem in de slaapkamer, waar hij zijn vrouw vindt, die zo eigenaardig doet.

Dubois opent de kleerkast... en treft er zijn vriend Dupont aan, in onderbroek en slaapjak.

Dan wordt Dubois kwaad en knort aan het adres van het « spook » :

— Ge vindt er zeker plezier in kinderen schrik aan te jagen !

★

De cafébaas tot een ontmijner, die zijn drankgelegenheden verlaat :

— « Gij daar ! Ge hebt uw pint niet betaald ! »

De ontmijner : En gij, hebt gij ze wel betaald ?

De cafébaas : Ja zeker, ik heb ze betaald !

De ontmijner : En dan, waarom moet ze tweemaal betaald worden ?

AAN DE ACHTERBLIJVERS.

De strijderskaart 1940-45

Ten einde onze lezers in de gelegenheid te stellen van nu af reeds de nodige documenten en afschriften te verzamelen om bij hun aanvraag tot het bekomen van deze kaart te voegen, achten we het nuttig hieronder deze stukken op te sommen :

Afschrift van het brevet der herinneringsmedaille 40-45 ;

Desgevallend :

- Afschrift van de kaart van krijgsgevangene ;
- Afschrift van bewijs van gewapend weerstand of van weerstand in de sluikpers, of van inlichtingsagent, actieagent of van politieke gevangene ;
- Afschrift van het bewijs van definitieve invaliditeit ;
- Afschrift van de toekenning van de frontstrepen ;
- Verklaring van het Ministerie van Koloniën, waarbij de tijd vermeld wordt, die doorgebracht werd bij de gewapende Macht in Belgisch Congo.

N.B. We raden ten zeerste aan deze documenten te verzamelen en ons te laten geworden. De heropening van de toekenningstermijn dient intussen afgewacht te worden. Men moet bij de stukken een recent bewijs van goed gedrag, zeden en burgertrouw bijvoegen.

De anciënniteits- en "tijd"-bonificaties

De wet dd. 24-4-58 heeft deze twee kwesties op punt gezet, nl. 1) de anciënniteitsvergoedingen, uitsluitend voorbehouden aan de oorlogsinvaliden en bestaande in een weddeverhoging ; 2) de « tijd » vergoedingen die al de oudstrijders aanbelangen en bestaan in de verdubbeling van de bedoelde tijd en

meetellen voor de berekening van het anciënniteitspensioen.

De ontmijners kunnen in drie categorieën onderverdeeld worden

1) Zij, die als krijgsgevangenen in België verbleven ten einde de mijnen die door de geallieerden werden geplaatst, weg te nemen (uiterste data : 1-6-40 tot 11-8-1941).

Vermits deze mutatie slechts onvolledig op de immatriculering is vermeld, doen de militairen, die hebben behoord tot de detachementen van Antwerpen, Brussel, Hasselt, Namen, Westrozebeke (Houthulst) best aan de Nationale Dienst voor de Immatriculering een bewijs te sturen, afgeleverd door hun officier, en waarop de data van hun overplaatsing zijn vermeld, alsmede het feit dat ze actief aan de ontmijningswerken hebben deelgenomen.

2) Zij, die aangeduid werden voor en behoord hebben tot de Dienst voor het wegnemen van Ontploffingstuigen, voor het herstel van het land (uiterste data 15-8-1941 en 1-9-1944).

Hier ook is nog een verklaring van een officier vereist om het bewijs te leveren dat de belanghebbers werkelijk ontmiind hebben.

Van 3 September 1944 af volgen de ontmijners de algemene regel, vermits zij, die hun dienst hernamen bij het Ministerie van Landsverdediging, de periode van 3-9-44 tot 30-9-45 mogen dubbel tellen voor het pensioen.

Terwijl voor de anciënniteitsvergoedingen de periode van 3-9-44 tot 7-5-45 telt.

De ontmijners, die nog geen verklaring ontvingen, mogen zich tot het secretariaat wenden. Het nodige zal dan gedaan worden.

Duidt de periode aan met de juiste data, eenheid, geboortedatum en militaire identiteit.

